SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 30. aprila 2009 *

V zadevi C-531/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) z odločbo z dne 13. novembra 2007, ki je prispela na Sodišče 29. novembra 2007, v postopku

Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

proti

LIBRO Handelsgesellschaft mbH,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen, sodniki, in C. Toader (poročevalka), sodnica,

* Jezik postopka: nemščina.

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. oktobra 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft B. Tonninger in E. Riegler, odvetnika,

– za LIBRO Handelsgesellschaft mbH G. Prantl, odvetnik,

– za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in G. Thallinger, zastopnika,

– za nemško vlado M. Lumma, zastopnik,

– za špansko vlado J. López-Medel Bascones, zastopnik,

– za francosko vlado G. de Bergues in A.-L. Vendrolini, zastopnika,

– za Komisijo Evropskih skupnosti R. Sauer in B. Schima, zastopnika,

– za Nadzorni organ EFTA N. Fenger in F. Simonetti, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 18. decembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 3(1) ES, 10 ES, 28 ES, 30 ES, 81 ES in 151 ES.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft (strokovno združenje trgovinske zbornice za knjige in medije, v nadaljevanju: Fachverband) in LIBRO Handelsgesellschaft mbH (v nadaljevanju: LIBRO) zaradi predloga Fachverband, naj se družbi LIBRO naloži, naj opusti oglaševanje pri prodaji knjig na nacionalnem ozemlju po cenah, ki so nižje od cen,

določenih v skladu z zveznim zakonom o določanju zavezujočih cen knjig (Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern, BGBl. I, 45/2000; v nadaljevanju: BPrBG).

Nacionalni pravni okvir

BPrBG

3 Člen 1 BPrBG določa:

„Ta zvezni zakon velja za založništvo in uvoz knjig v nemškem jeziku in nemških muzikalij ter za trgovino z njimi, z izjemo čezmejnega elektronskega trgovanja. Njegov namen je, da se cene oblikujejo ob upoštevanju pomena knjig kot kulturnih dobrin, interesov potrošnikov glede primernih cen knjig in gospodarskega položaja knjigotrštva."

4 Člen 3 BPrBG določa:

„(1) Založnik ali uvoznik blaga v smislu člena 1 mora določiti in objaviti maloprodajno ceno za blago v smislu člena 1, ki ga je izdal ali uvozil na nacionalno območje.

(2) Uvoznik ne sme določiti cene, ki bi bila nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik za državo založbe ali ki jo je priporočil založnik s sedežem zunaj države pogodbenice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) za nacionalno ozemlje in ki je zmanjšana za v njej vsebovani davek na dodano vrednost [v nadaljevanju: DDV].

(3) Uvoznik, ki blago v smislu člena 1 v državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) kupi po nakupni ceni, nižji od običajnih nakupnih cen, lahko v razmerju do dosežene poslovne ugodnosti kljub odstavku 2 določi nižjo ceno od cene, ki jo je določil ali priporočil založnik za državo založbe, oziroma v primeru ponovnega uvoza od cene, ki jo je določil nacionalni založnik.

[…]

(5) K maloprodajni ceni, določeni v skladu z odstavki od 1 do 4, je treba prišteti še [DDV], ki velja v Avstriji za blago v smislu člena 1.“

5 Člen 5 BPrBG določa:

„(1) Maloprodajno ceno, določeno v skladu s členom 3, lahko prodajalci na drobno pri prodaji blaga v smislu člena 1 potrošnikom znižajo za največ 5 odstotkov.

(2) Prodajalci na drobno v gospodarskem prometu za doseganje večje konkurenčnosti ne smejo oglaševati znižanja maloprodajne cene v smislu odstavka 1.

(3) Odstavek 1 ne velja za blago v smislu člena 1, katerega maloprodajna cena je bila v skladu s členom 4 prvič objavljena pred več kot 24 meseci in ki je bilo dobavljeno pred več kot šestimi meseci."

Sistem pogodb Sammelrevers

6 Iz predložitvene odločbe in stališč Komisije Evropskih skupnosti je razvidno, da je bilo do 30. junija 2000 med založniki ter nemškimi in avstrijskimi knjigotržci sklenjenih več formularnih pogodb, na katerih je temeljil sistem Sammelrevers 1993. Ta sistem se je nanašal na določanje prodajne cene knjig v nemškem jeziku in je predvsem temeljil na obveznosti knjigotržcev, da upoštevajo maloprodajno ceno, ki jo je določil založnik.

7 Sammelrevers je bil priglašen Komisiji, ki je 22. januarja 1998 izdala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah in nato v mnenju z dne 8. februarja 2000 zahtevala izključitev avstrijskih založnikov in odpravo vseh čezmejnih učinkov najkasneje do 30. junija 2000. Stranke, ki so ta sistem priglasile, so zato 31. marca in 10. maja 2000 predložile spremenjeno različico Sammelrevers, v kateri je bila predvidena razveza pogodb, ki so jih sklenili avstrijski založniki in knjigotržci, ki so torej formalno izstopili iz tega sistema. Nov sistem je bil nato predmet negativnega izvida (zadeva COMP/ 34.657 – Sammelrevers (UL 2000, C 162, str. 25)), v katerem je Komisija ugotovila, da ni občutnih vplivov na čezmejno trgovino.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

8 Fachverband je pristojen za objavo maloprodajnih cen, ki so v skladu s členom 3(1) BPrBG zavezujoče za knjigotržce pri prodaji knjig v nemškem jeziku v Avstriji, in za nadzor nad tem, ali prodajalci na drobno upoštevajo maloprodajno ceno pri oglaševanju teh knjig.

9 Družba LIBRO ima v Avstriji 219 podružnic, 80-odstotkov knjig, ki jih trži, pa izvira iz tujine.

10 Družba LIBRO je na podlagi cen, ki se zaračunavajo v Nemčiji, začela avgusta 2006 na avstrijskem ozemlju oglaševati knjige, izdane v Nemčiji, po cenah, ki so bile nižje od minimalnih cen, določenih za avstrijsko ozemlje.

11 Fachverband je pri prvostopenjskem sodišču vložil predlog za izdajo začasne odredbe, s katero bi se družbi LIBRO naložilo, naj opusti tako oglaševanje. Prvostopenjsko sodišče je ugodilo temu predlogu, ker je menilo, da je avstrijski sistem zavezujočih cen, čeprav omejuje prosti pretok blaga v nasprotju s členom 28 ES, „utemeljen s kulturnimi razlogi in nujnostjo ohranjanja raznolikosti medijev“. To odločbo je s sodbo potrdilo pritožbeno sodišče.

12 Družba LIBRO je zoper to sodbo vložila revizijo. V predložitveni odločbi Oberster Gerichtshof navaja, da Sodišče v svoji sodni praksi v zvezi s sistemi cen, in sicer zlasti

v sodbah z dne 10. januarja 1985 v zadevi Association des Centres distributeurs Leclerc in Thouars Distribution (229/83, Recueil, str. 1) in z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Échirolles Distribution (C-9/99, Recueil, str. I-8207), še ni odgovorilo na vprašanje, ali pravo Skupnosti nasprotuje nacionalnemu sistemu zavezujočih cen, kot se obravnava v zadevi iz postopka v glavni stvari, in če mu ne nasprotuje, pod katerimi pogoji. Poleg tega poudarja, da avstrijska teorija ni enotna glede presoje združljivosti tega sistema s pravili Skupnosti.

13 V teh okoliščinah je Oberster Gerichtshof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 28 ES razlagati tako, da sam po sebi nasprotuje uporabi nacionalne zakonodaje, ki zavezuje samo uvoznike knjig v nemškem jeziku, da za knjige, uvožene v državo, določijo prodajno ceno, ki je obvezujoča za prodajalce na drobno, in da jo objavijo, pri čemer uvoznik ne sme določiti cene, ki bi bila nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik za državo založbe ali ki jo je priporočil založnik s sedežem zunaj države pogodbenice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) za državo in ki je zmanjšana za v njej vsebovani [DDV]; pri čemer pa obstaja izjema, da lahko uvoznik, če v državi pogodbenici EGP kupuje po nakupni ceni, nižji od običajnih nakupnih cen, v razmerju do dosežene poslovne prednosti določi nižjo ceno od cene, ki jo je določil ali priporočil založnik za državo založbe, oziroma v primeru ponovnega uvoza od cene, ki jo je določil založnik v državi?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je nacionalni zakonski sistem določanja zavezujočih cen knjig iz prvega vprašanja, ki je sam po sebi v nasprotju s členom 28 ES – tudi zaradi načina prodaje, ki posega v prosti pretok blaga – in katerega namen je na splošno opredeljen s potrebo po upoštevanju ‚pomena knjig kot kulturnih dobrin, interesov

potrošnikov glede primernih cen knjig in gospodarskega položaja knjigotrštva', utemeljen v skladu s členoma 30 ES ali 151 ES, na primer zaradi splošnega interesa glede spodbujanja izdajanja knjig, raznolikosti naslovov ob določenih cenah in mnogovrstnosti knjigotržcev, čeprav ni empiričnih podatkov, s katerimi bi se lahko dokazalo, da je sredstvo zakonskega sistema določanja zavezujočih cen knjig primerno za doseganje želenih ciljev?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je nacionalni zakonski sistem določanja zavezujočih cen knjig iz prvega vprašanja združljiv s členi 3(1)(g) ES, 10 ES in 81 ES, čeprav je časovno in stvarno neposredno sledil sistemu predhodne pogodbene vezanosti knjigotržcev na cene za založniške proizvode, ki so jih določili založniki (t. i. Sammelreverssystem 1993), in ta pogodbeni sistem nadomestil?"

Vprašanja za predhodno odločanje

14 Ker se spor o glavni svari nanaša na uvoz knjig iz druge države članice, ki ga opravlja družba LIBRO, mora Sodišče odgovoriti na vprašanje, ali določbe Pogodbe ES o trgovini v Skupnosti nasprotujejo določbam BPrBG o uvozu knjig v nemškem jeziku iz druge države članice.

Prvo vprašanje

15 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 28 ES razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi cen uvoženih knjig, kot je razvidna iz člena 3(2), (3) in (5) BPrBG.

16 V zvezi s tem je treba spomniti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča vsi trgovinski predpisi držav članic, ki lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno ovirajo trgovino znotraj Skupnosti, ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve v smislu člena 28 ES (glej zlasti sodbo z dne 11. julija 1974 v zadevi Dassonville, 8/74, Recueil, str. 837, točka 5).

17 Vendar uporaba nacionalnih določb, ki omejujejo ali prepovedujejo določene načine prodaje, za proizvode iz drugih držav članic ni taka omejitev, če se uporabljajo za vse zadevne gospodarske subjekte, ki opravljajo dejavnost na nacionalnem ozemlju, in če na enak način, pravno in dejansko, vplivajo na trženje nacionalnih proizvodov in proizvodov iz drugih držav članic. Če sta namreč ta pogoja izpolnjena, uporaba takih predpisov za prodajo proizvodov iz druge države članice, ki so v skladu s pravili te države, ne preprečuje njihovega dostopa do trga oziroma ga ne ovira bolj kot ovira dostop nacionalnih proizvodov (glej sodbi z dne 24. novembra 1993 v združenih zadevah Keck in Mithouard, C-267/91 in C-268/91, Recueil, str. I-6097, točki 16 in 17, in z dne 10. februarja 2009 v zadevi Komisija proti Italiji, C-110/05, ZOdl., str. I-519, točka 36).

18 Po mnenju Fachverband ter avstrijske, nemške in francoske vlade je bil z zakonodajo, ki je sporna v postopku v glavni stvari, določen način prodaje, ki brez razlikovanja velja za

nacionalne ter uvožene knjige in ki za slednje ne določa manj ugodnega obravnavanja, saj je bila uvedena obveznost določanja maloprodajnih cen za vse knjige v nemškem jeziku ne glede na njihov izvor.

19 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti. Vprašanje za predhodno odločanje se namreč ne nanaša na člen 3(1) BPrBG o obveznosti založnikov in uvoznikov, da določijo maloprodajno ceno za nacionalne in uvožene knjige, ampak na odstavka 2 in 3 tega člena, ki veljata le za uvožene knjige.

20 Ker se nacionalna ureditev cen uvoženih knjig, kot je razvidna iz člena 3 BPrBG, ne nanaša na lastnosti teh proizvodov, ampak samo na načine, kako se lahko prodajajo, je za to ureditev treba šteti, da se nanaša na načine prodaje v smislu zgoraj navedene sodbe Keck in Mithouard. Kot je razvidno iz te sodbe, pa se tak način prodaje izogne prepovedi iz člena 28 ES, le če sta izpolnjena pogoja, navedena v točki 17 te sodbe.

21 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je v navedenem členu 3(2) s prepovedjo za avstrijske uvoznike knjig v nemškem jeziku, da določijo ceno, ki bi bila nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik za državo založbe in ki je zmanjšana za v njej vsebovani DDV, določeno, kot sta poudarila Komisija in Nadzorni organ EFTA, manj ugodno obravnavanje za uvožene knjige, ker je avstrijskim uvoznikom in tujim založnikom onemogočeno določanje minimalnih maloprodajnih cen glede na značilnosti uvoznega trga, avstrijski založniki pa lahko za svoje proizvode prosto določijo take minimalne maloprodajne cene na nacionalnem trgu.

22 Zato je treba tako ureditev šteti za ukrep z enakim učinkom kot omejitve pri uvozu, ki so v nasprotju s členom 28 ES, v delu, v katerem je za uvožene knjige določena drugačna

ureditev, katere učinek je, da so proizvodi iz drugih držav članic manj ugodno obravnavani (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Association des Centres distributeurs Leclerc in Thouars Distribution, točka 23).

23 Nemška vlada je na obravnavi poudarila, da so vse trditve o omejevalnih učinkih avstrijske ureditve neutemeljene, saj uvoz knjig iz Nemčije v Avstrijo dejansko pokriva večino trga slednje, in da se avstrijskega trga knjig v nemškem jeziku ne more obravnavati samostojno glede na nemški trg. Dejansko naj bi obstajal le en trg, na katerem naj med različnimi izvodi iste knjige, ki se prodaja v teh dveh državah članicah, ne bi bilo konkurence, saj je razlika v maloprodajnih cenah minimalna.

24 Teh podatkov, ki poleg tega niso bili prerekani, ni mogoče upoštevati. Kljub predpostavki, da založbe, ki izdajajo knjige v nemškem jeziku, zlasti tiste s sedežem v Nemčiji, niso v slabšem položaju zaradi avstrijske ureditve cen uvoženih knjig, ki jim omogoča, da nadzorujejo cene, ki se zaračunavajo na avstrijskem trgu, in zagotavljajo, da te cene niso nižje od cen, ki se zaračunavajo v državi založbe, na podlagi teh trditev namreč ni mogoče izključiti, da ureditev, kot je sporna v postopku v glavni stvari, omejuje konkurenčnost avstrijskih uvoznikov, ker na trgu ne morejo prosto delovati, kakor to lahko avstrijski založniki, ki so njihovi neposredni konkurenti.

25 Fachverband in avstrijska vlada poleg tega poudarjata, da je svoboda določanja maloprodajnih cen v vsakem primeru zagotovljena z možnostjo, ki je s členom 3(3) BPrBG dana uvozniku, in sicer da določi ceno, ki je nižja od cene, ki jo zaračunava tuji založnik, če to znižanje ustreza poslovni ugodnosti, ki jo je dobil uvoznik, ter z možnostjo, ki je s členom 5 BPrBG dana prodajalcu na drobno, da na ceno, določeno v skladu s členom 3(1) tega zakona, odobri popust v višini 5 odstotkov.

26 Družba LIBRO pa nasprotno poudarja, da uvozniki ne morejo izračunati ugodnosti, dosežene ob nakupu, in torej tudi ne popusta iz člena 3(3) BPrBG, saj ne morejo izvedeti cen knjig, preden so dane na trg, ker so, kot je poudarila generalna pravobranilka, nakupne cene, po katerih prodajalci na debelo in drobno kupujejo knjige od nemških založnikov, praviloma poslovna skrivnost.

27 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da možnosti popusta iz tega odstavka ni mogoče šteti, kot je navedla avstrijska vlada, za obliko nadomestila, ki uvozniku omogoča, da prilagodi maloprodajne cene v skladu z lastno cenovno politiko glede na vse ugodnosti, ki jih je dobil v državi izvoza. Uvoznik, ki kot družba LIBRO kupi veliko knjig, kljub temu pravilu o popustu ne more za vse uvožene knjige prosto določiti cen, ki so nižje od cen, ki se zaračunavajo v državi založbe. Popust lahko namreč odobri le za knjige, ki jih je dobil po ugodnejši ceni.

28 Prav tako možnost prodajalca na drobno – ki velja za prodajo knjig, izdanih v Avstriji, in za prodajo uvoženih knjig – da na podlagi člena 5(1) BPrBG za 5 odstotkov zniža ceno, ki jo določijo založniki in uvozniki, ne more utemeljiti sklepa, da BPrBG zagotavlja svobodo vsem podjetjem, ki sodelujejo v različnih fazah tržne verige, da določijo cene knjig v nemškem jeziku, uvoženih v Avstrijo, ker se ta možnost nanaša le na fazo prodaje potrošniku in ker člen 5(2) BPrBG ne omogoča oglaševanja takega znižanja. Objavljena cena torej ostane cena, določena v skladu s pravili iz člena 3 BPrBG.

29 V teh okoliščinah je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je nacionalna ureditev, kot je sporna v postopku v glavni stvari in ki uvoznikom knjig v nemškem jeziku prepoveduje,

da določijo ceno, ki je nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik v državi založbe, „ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve pri uvozu“ v smislu člena 28 ES.

Drugo vprašanje

30 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje – če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen – ali je mogoče nacionalno ureditev cen uvoženih knjig, kot je razvidna iz člena 3(2), (3) in (5) BPrBG ter katere namen je v smislu člena 1 tega zakona, „da se cene [knjig] oblikujejo ob upoštevanju pomena knjig kot kulturnih dobrin, interesov potrošnikov glede primernih cen knjig in gospodarskega položaja knjigotrštva“, utemeljiti na podlagi členov 30 ES in 151 ES.

31 Avstrijska vlada poudarja, da če ne bi bilo takega sistema zavezujoče minimalne cene uvoženih knjig v nemškem jeziku, bi prišlo do znižanja cen knjig, namenjenih širši javnosti, kar bi povzročilo izgubo dobičkov, doseženih zaradi prodaje tovrstnih knjig. Zaradi take izgube ne bi bilo več mogoče financirati izdajanja in trženja knjig z zahtevnejšo vsebino, ki so ekonomsko manj zanimive, in manjše knjigotržce, ki običajno ponujajo veliko izbiro takšnih knjig, bi s trga izrinili večji knjigotržci, ki tržijo predvsem proizvode, ki se dobro prodajajo. Poleg tega trdi, da je na trgu, kakršen je avstrijski, za katerega je značilna majhna koncentracija knjigarn in znaten uvoz iz Nemčije, ta sistem sorazmerno sredstvo za doseganje navedenih nujnih ciljev v splošnem interesu.

32 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da ciljev, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, kot je varstvo knjig kot kulturnih dobrin, ni mogoče šteti za utemeljitveni razlog ukrepov, ki omejujejo uvoz, v smislu člena 30 ES (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Association des Centres distributeurs Leclerc in Thouars Distribution, točka 30).

Za varstvo kulturne raznolikosti namreč na splošno ni mogoče šteti, da spada v okvir „varstva nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo“ v smislu člena 30 ES.

33 Poleg tega se ni mogoče sklicevati, kot je poudarila generalna pravobranilka, na člen 151 ES, ki ureja dejavnost Evropske skupnosti na kulturnem področju, kot na določbo, s katero je v pravo Skupnosti vstavljen utemeljitveni razlog za vsak nacionalni ukrep na tem področju, ki lahko omejuje trgovino v Skupnosti.

34 Nasprotno pa je varstvo knjig kot kulturnih dobrin mogoče šteti za nujno zahtevo v splošnem interesu, ki lahko utemelji ukrepe, ki omejujejo prosti pretok blaga, če so taki ukrepi primerni za doseganje določenega cilja in ne presegajo tega, kar je nujno za njegovo doseganje.

35 V zvezi s tem je treba navesti, kot sta poudarila Komisija in Nadzorni organ EFTA, da se lahko cilj varstva knjig kot kulturnih dobrin doseže z manj omejevalnimi ukrepi za uvoznika, na primer s tem, da se njemu ali tujemu založniku dopusti, da določi prodajno ceno za avstrijski trg ob upoštevanju značilnosti tega trga.

36 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da nacionalne ureditve, ki uvoznikom knjig v nemškem jeziku prepoveduje, da določijo ceno, ki je nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik v državi založbe, ni mogoče utemeljiti niti na podlagi členov 30 ES in 151 ES niti z nujnimi zahtevami v splošnem interesu.

37 Ob upoštevanju odgovora na prvi vprašanji ni treba odgovoriti na tretje vprašanje predložitvenega sodišča.

Stroški

38 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Nacionalna ureditev, ki uvoznikom knjig v nemškem jeziku prepoveduje, da določijo ceno, ki je nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik v državi založbe, je „ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve pri uvozu“ v smislu člena 28 ES.**

2. **Nacionalne ureditve, ki uvoznikom knjig v nemškem jeziku prepoveduje, da določijo ceno, ki je nižja od maloprodajne cene, ki jo je določil ali priporočil založnik v državi založbe, ni mogoče utemeljiti niti na podlagi členov 30 ES in 151 ES niti z nujnimi zahtevami v splošnem interesu.**

Podpisi